

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE TEREZY ČERVENÉ
Název práce: ODCHÁZENÍ
Ateliér Mádr - 15128 Ústav navrhování II na Fakultě architektury ČVUT
Vedoucí práce: Ing. arch. Josef Mádr

Oponentní posudek vychází z diplomního portfolia, modelů hlavních staveb a konzultace s autorkou.

Být a nebýt, to je oč tu běží.

Nebe nebo peklo nebo nic. Stále přesně nevíme, jestli existuje nějaký posmrtný život, co se stane nebo nestane s lidskou existencí po smrti. Dříve lidé věřili v pokračování života po smrti a pozemský život považovali za pouhou přípravu na život věčný. Tomu odpovídalo jakou měla smrt v životě váhu.

Stavby související se smrtí člověka byly v dřívějších dobách nejvýznamnějšími objekty a dostávaly i nejlepší provedení. Jsou někdy jediné, které se dochovaly. Asi nejznámější Egyptské pyramidy, zádušní chrámy faraonů, sklaní město Petra. Svými rozměry a monumentálností překonávaly stavby určené pro život.

Postupem času s rozvojem vědy nebylo racionálně objeveno nic, co by nasvědčovalo, že nějaké pokračování života po životě existuje a smrt se stala jen jednou ze součástí našeho bytí. Tomu odpovídá i architektura.

Na začátku minulého století vyhráli architekti Asplund a Lewerentz soutěž na nový hřbitov poblíž Stockholmu, inspirováni posvátnými místy starých Řeků a Římanů. Snažili se, aby zde monumentální rozměr místo staveb zastávala krajina. Citlivým spojením přírody a architektury vznikl lesní hřbitov, který je velmi oblíbený a lidé ho nevnímají jen ve spojení s pohřbíváním, ale navštěvují ho i jako krásné místo.

Tereza Červená si téma své diplomové práce zvolila sama, seznámila se s tím, jak celý proces funguje, aby mohla vytvořit reálné zadání, našla vhodnou lokalitu a sestavila ucelený koncept řešení. Jednotlivé stavby jsou citlivě zakomponovány do krajiny, přirozeně provázejí návštěvníky a dodávají místu obytnější charakter.

Projekt vnímám také jako příklad, ideální řešení, které si může dovolit jistou exkluzivitu velikosti a materiálového provedení. Zároveň si umím představit, že by podobná řešení mohla stát i v menších městech poblíž městských parků v obyčejnějším provedení.

Mám vlastní zkušenost s "odcházením" mých rodičů. Táta v nemocnici na jednotce intenzivní péče během několika dní, máma doma v přítomnosti rodiny, kdy doktorka dávala naději na maximálně půl roku života, ze kterého byl nakonec rok a půl. Viděl jsem, že prostředí a podmínky ve kterých člověk umírá, kdy má obvykle pár posledních sil, mají na časový a psychický průběh významný vliv.

V porovnání s lesním hřbitovem ve Stockholmu by se projekt Terezy Červené určitě osvědčil a dobře by fungoval.

Navrhuji komisi diplomovou práci k přijetí, známku 1.

Pavel Rydlo